Μὲ ἱκανοποίησιν ἤκουσαν οἱ Πατρινοί, ὅτι συντόμως θ' ἀρχίσουν αἱ ἐργασίαι ἀνεγέρσεως τοῦ νέου νοσοκομείου καὶ τοῦ ἐθνικοῦ σταδίου. Πρόκειται διὰ δύο βασικὰ αἰτήματα τῆς πόλεως.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΑ ΤΑ ΛΕΓΟΜΕΝΑ ΣΧΕΤΙΚΩΣ

Ο ΝΕΟΣ ΠΑΠΑΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΜΕΤΑΒΑΛΗ ΣΤΑΣΙΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

Πολὺ ἀγαπητὸς εἰς τοὺς ἐργάτας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, ('Ιούλιος). Οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ τὴν προοδευτικότητα τοῦ νέου Πάπα, Παύλου ΥΙ, τέως καρδιναλίου Μοντίνι, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὶς πρῶτες διακηρύξεις του φαίνεται ἀποφασισμένος νὰ συνεχίση τὸ ἔργο τοῦ ἐκλιπόντος 'Ιωάννου 23ου. 'Αλλὰ ὁ τίτλος τοῦ «'Ερυθροῦ Καρδιναλίου», ποὺ τοῦ εἶχαν προσδώσει παλαιότερα, εἶναι μᾶλλον ὑπερβολικὸς καὶ ἀσυμβίβαστος μὲ τὴν νοοτροπία καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ Μοντίνι. Οἱ ἀπόψεις ἐπὶ ὅλων γενικῶς τῶν ζητημάτων φαίνονται καθαρὰ στοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐξεφώνει κατὰ καιροὺς καὶ ὑπὸ διάφορες περιστάσεις, μερικὲς χαρακτηριστικὲς περιλήψεις καὶ ἀποσπάσματα τῶν ὁποίων δημοσιεύονται κατωτέρω.

Τὸ 1955 ὁμιλῶν ἐνώπιον συγκεντρώσεως 3 χιλ. ἐργατῶν τῆς 'Εταιρίας 'Ηλεκτρικῶν Εἰδῶν Μαρέλλι, ἐτόνισε ὅτι ἡ βασικὴ ἀντίθεσις ποὺ ὑπάρχει στὴν κοινωνία εἶναι ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ καθολικῆς πίστεως καὶ ὑλισμοῦ, ὑπὸ ὁποιαδήποτε μορφή. «'Η θρησκεία — εἶπε χαρακτηριστικῶς — δὲν εἶναι σύμμαχος τοῦ καπιταλισμοῦ ποὺ καταπιέζει τὸν λαόν».

'Η μεγάλη ἀποστολὴ τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος δὲν εἶναι νὰ κατακτᾶ, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετῆ — εἶχε πῆ τὸ 1956. «Θὰ προσηλυτίσωμε τὸν κόσμο μόνον μὲ τὴν ἀγάπη. 'Αγαπᾶτε καὶ τοὺς ἀθέους καὶ τοὺς ἐχθροὺς μας καὶ ἐκείνους ποὺ μᾶς εἰρωνεύονται, ἀγαπᾶτε τὴν ἐποχή μας, τὴν τεχνική μας, τὸν πολιτισμό μας, τὸν κόσμο μας».

'Ο Καρδινάλιος Μοντίνι δὲν εἶχε ἀντίρρησι στὸν ἐκσυγχρονισμὸ τῶν ἱερέων καὶ κυρίως στὴν ἐλευθερία δράσεώς των, σύμφωνα μὲ τὶς θεῖες ἐπιταγές.

'Αλλὰ δὲν ἐξωθεῖ τοὺς ἐργάτες στὴν ταξικὴ πάλη. 'Αντιθέτως τοὺς καλεῖ νὰ ἀποκαταστήσουν δεσμοὺς ἀλληλεγγύης μεταξύ των καὶ συνεργασίας μὲ τὶς ἄλλες τάξεις. 'Αλλὰ εἶναι λάθος τῶν κληρικῶν νὰ ἐκθειάζουν τὴν πτωχεία. 'Η εὐαγγελικὴ πτωχεία ἐννοεῖ τὴν ἀδυναμία τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καὶ ὄχι τὴν παραίτησι ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς, στὰ ὁποῖα ὄχι μόνον ὁ κοινὸς πιστός, ἀλλὰ καὶ ὁ ἱερωμένος δὲν μπορεῖ νὰ μείνη ἀναίσθητος καὶ ἐξαϋλωμένος — ἀποπνευματωμένος.

'Ο ἱερωμένος δὲν μπαίνει ἐμπόδιο στὴν ἐξέλιξι καὶ στὸν μετασχηματισμὸ τῆς φύσεως. 'Αντιθέτως ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς καὶ τῆς πραγματικότητος δαμάζει τὴν φύσι του καὶ τὴν ὑποτάσσει. Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο θεῖο δῶρο.

'Ως πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἐργατῶν — ἱερέων, ὁ καρδινάλιος Μοντίνι εἶχε τὴν γνώμη ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ καθορισθῆ ἀφοριστικῶς. Στὴ Γαλλία, λ. χ., τὸ φαινόμενο αὐτὸ δὲν ἐνοχλεῖ κανένα. 'Αλλὰ οἱ 'Ιταλοὶ πιστοὶ θὰ δισπιστοῦσαν καὶ θὰ ἔχαναν τὴν ἐκτίμησι καὶ τὸν σεβασμὸ τους στὸν ἱερέα, ποὺ θὰ τὸν ἔβλεπαν νὰ ἀνταλάσση τὰ ράσα του μὲ τὴν ἐργατικὴ φόρμα.

'Εν τούτοις οἱ ἱερεῖς δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἀπομονωμένοι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, κλεισμένοι στὸν ἑαυτό τους, ἀποκομμένοι ἀπὸ τὴ ζωή. Πρέπει νὰ πηγαίνουν καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν λαὸ καὶ ὄχι νὰ ἐπικοινωνοῦν μαζί του μόνον στὴ θεία λειτουργία. Οἱ ἄνθρωποι σὲ κάθε δυσκολία τῆς ζωῆς στρέφουν ἀγωνιώδη τὰ βλέμματά των πρὸς τὴν ἱερωσύνη καὶ ἀναμένουν ἀπὸ αὐτὴν τὴν παραμυθία καὶ τὴν καθοδήγησι. Μετὰ τὶς τραγικὲς δοκιμασίες πρὶν καὶ μετὰ τὸν πόλεμο, ἡ θρησκεία μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ ἀγωνισθῆ διὰ τὴν ἀποτροπὴ νέου. «Μία ἱερωσύνη ὑγιής, ἀγαθή, ἀνθρωπίνη καὶ ἀληθινὴ θὰ ἔσωζε τὸν κόσμο» (1956).

'Η ἱερωσύνη κατὰ τὸν καρδινάλιο Μοντίνι, εἶναι κοινωνικὸ λειτούργημα. 'Ο ἱερεὺς, ἑπομένως, πρέπει νὰ εἶναι καλλιτέχνης, ἐργάτης, ἰατρός, μελετητής, ρήτωρ—ἄνθρωπος μὲ γοῦστο, μὲ τάκτ, μὲ φινέτσα καὶ μὲ δύναμι. Οἱ ἐπίσκοποι πρέπει νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ δόγμα τοῦ ἀλανθάστου καὶ νὰ ἀποκαταστήσουν στὴν διοίκησι τῆς ἐκκλησίας τὴν συνευθύνη.

Τὸ 1963 ἐρωτηθεὶς σχετικῶς μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ περιουσία καὶ γενικῶς τὰ πλούτη τῆς ἐκκλησίας, ἀπήντησε ὅτι δυστυχῶς αὐτὰ δὲν φθάνουν γιὰ νὰ καλύψουν τὶς ἀνάγκες τῆς ἀποστολῆς της. 'Ως πρὸς τὴν μόδα τῶν γυναικῶν εἶπε:

«'Η θερινὴ μόδα μὲ τὴν ἐπιδεικτικότητά της καταλήγει σὲ ἕνα ἀξιοθρήνητο σκάνδαλο».

ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ

Στὴ δασκάλα τοῦ παιδιοῦ μου

"Οταν ἀντικρύζω τὴ μικρή μου κόρη, ποὺ ἐφέτος πρωτοπῆγε σχολεῖο, τόσο διαφορετική, μεγαλωμένη στὴ σκέψι καὶ στὰ αἰσθήματα, τὸ μυαλό μου πετᾶ σ' 'Εκείνη, ποὺ τὴν παραδίδει στὸ τέλος τῆς σχολικῆς ζωῆς τόσον ἀλλαγμένη, σᾶν μιὰ μυστηριακὴ δύναμις νὰ τὴν ἄγγιξε καὶ νὰ ἔφερε στὸ φῶς χαρίσματα βαθειὰ κρυμμένα, στὰ ἔγκατα τῆς ψυχῆς.

Ναί! Μὲ συγκίνησι περισσὴ σκέπτομαι τὴν δασκάλα της, ποὺ πιστή, ἀλύγιστη σ' ἕνα καθῆκον ὑψηλὸ καὶ δύσκολο, ἔβαλε σφραγῖδα καὶ ἔντυσε μὲ φῶς, μὲ χρώματα καὶ ὡμορφιὰ τὴν παιδικὴ ψυχή.

'Αλήθεια! Πόσον ἄλλαξε ἡ μικρή, ποὺ εἶχε ἑπάνω της καὶ τὰ ἴχνη τῆς ἀπουσίας, ποὺ ἐπιβάλλει ἡ ἐξωσπιτικὴ ἐργασία τῆς μητέρας της! Καὶ θυμᾶμαι, ὅταν τὸν περασμένο Σεπτέμβριον, σὲ μιὰ συγκινητικὴ καὶ ἐπίσημη στιγμή, παρέδωσα τὸ παιδί μου στὰ θαυμάσια ἐκπαιδευτήρια τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας (Πεύκη 'Αθηνῶν), ἡ νέα κοπέλλα, ποὺ τὸ παρέλαβε, μοῦ φάνηκε μικρὴ γιὰ νὰ ἐκπληρώση τὶς προσδοκίες μου, γιὰ νὰ δώση σάρκα καὶ ὀστᾶ στὶς ἐλπίδες, ποὺ μὲ ἔσπρωχναν νὰ ἐκλέξω τὸ σχολεῖον μὲ τὶς τόσες ὑποσχέσεις.

Μά, πόσο παιγνυρικὰ διαψεύσθηκα! Μέσα στοῦ χρόνου τὰ γυρίσματα, στάθηκα μάρτυρας σ' ἕναν ἀγῶνα σκληρὸ καὶ ἐπίμονο, σ' ἕναν ἀγῶνα, ποὺ ἄπλωσε φεγγοβολιὰ στὴν παιδικὴ σκέψι καὶ καρδιά. Μένουν στὴν μνήμη μου καὶ ρίχνουν τὸ βάρος στὴν συνείδησί μου, ὅλες οἱ φάσεις τοῦ ὡραίου καὶ μεγάλου αὐτοῦ ἀγῶνος, ποὺ ἐμόρφωσε καὶ ἀνέβασε τὶς τρυφερὲς παιδικὲς ψυχές. Πόσος κόπος καὶ μόχθος γιὰ νὰ μάθουν τὰ μικρὰ νὰ γράφουν καὶ νὰ διαβάζουν μ' ἕνα σύστημα σοφὸ καὶ συγχρονισμένο, ποὺ ἔκανε τοὺς γονεῖς ν' ἀποροῦν, ν' ἀμφιβάλλουν καὶ ν' ἀδημονοῦν, γιὰ νὰ θαυμάζουν σήμερα, ποὺ βλέπουν τὰ παιδιά των νὰ διαβάζουν τόσον εὔκολα καὶ σωστά! Πόση προσπάθεια γιὰ νὰ πλουτισθῆ τὸ μυαλό των μ' ἕνα σωρὸ γνώσεις, ποὺ πολλὲς φορὲς γίνονταν ἀφορμὴ νὰ διερωτώμεθα, ἂν κάποτε μεῖς μαθαίναμε τόσα πολλὰ στὴν Α' σχολικὴ τάξι.

'Αλλὰ ἐκεῖνο, ποὺ ἀποτελεῖ γιὰ μένα ἀληθινὸ κατόρθωμα καὶ ἐπίτευγμα πνευματικό, εἶναι αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ στὸ χαρακτῆρα τοῦ παιδιοῦ μου. "Αλλαξε, μεταμορφώθηκε τόσον ἡ μικρή, κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τῆς ἀνώτερης πνευματικῆς προσωπικότητας, ποὺ συνεχῶς τὴν ἐτροφοδοτοῦσε. Κάθε ἡμέρα, κάθε στιγμή, μοῦ δίδονται εὐκαιρίες, γιὰ νὰ σημειώσω αὐτὴ τὴν πρόοδο, αὐτὴ τὴν ἀλλαγή. Καὶ σὲ κάθε ἐκδήλωσι τῆς παιδικῆς ψυχῆς, πρωτόγνωρη γιὰ μέ, στέκω μὲ θαυμασμὸ καὶ ἀποστάζοντας καὶ ἀναλύοντας τὶς σκέψεις, τὰ λόγια, τὶς πράξεις τοῦ παιδιοῦ μου, ἀναγνωρίζω τὴν κυρίαρχη παρουσία, τὴν ἀποφασιστικὴ καὶ εὐεργετικὴ ἐπίδρασι τῆς δασκάλας της στὸ κτίσιμο τοῦ χαρακτῆρος του. Γιὰ νὰ αἰσθανθῶ τότε βαθειὰ τὸ μυστηριακὸ ρῖγος τῆς εὐγνωμοσύνης νὰ μὲ πλημμυρίζη...

Σὲ Σένα, λοιπόν, τὴν δασκάλα τοῦ παιδιοῦ μου, ὑψώνονται τώρα, στὸ τέλος τῆς σχολικῆς ζωῆς, οἱ λογισμοί μου καὶ ἡ ψυχή μου. Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι τὸ ἔργο, ποὺ ἐτελείωσες σ' αὐτὸ τὸ χρόνο, τὸ ἔργο τὸ μεγάλο, τὸ ὡραῖο, τὸ ἀσύγκριτο, ντύνεται τὴν πορφύρα τῆς αἰωνιότητος καὶ ἁπλώνει στὸ θαυμασμό μας τὴν ψυχική σου δύναμι καὶ εὐφορία. Στὰ δημιουργικά σου χέρια παρεδώσαμεν ἐπὶ ἐννέα μῆνες τὰ παιδιά μας, γιὰ νὰ τὰ μεταμορφώσης μὲ τὴν ἀγάπη σου, γιὰ νὰ τὰ πλουτίσης καὶ ὡριμάσης σὲ χυμούς, τοὺς καρποὺς ποὺ τοὺς ἐμποτίζει ὁ ἥλιος. 'Επάλαισες μὲ τόσες ἀντιξοότητες καὶ ἀγωνίσθηκες μὲ ἀκατάβλητη δύναμι, γεμάτη ἀγάπη καὶ ἐνθουσιασμό, μὲ προσμονὴ καὶ ἐλπίδα. "Εσπειρες ἀκούραστη μέσα σὲ βροχὲς καὶ θύελλες, ἐλπίζοντας στὴν εὐλογημένη συγκομιδή, «σὲ κάτι παράδοξο καὶ μέγα», ὅπως λέγει ὁ Σαίξπηρ.

Ξεφεύγει ἀπὸ τὰ μέτρα μας ἡ ἀξιολόγησις τοῦ ἀγῶνος Σου, γιὰ τὴν μόρφωσι τῶν παιδιῶν μας στὰ πρῶτα βήματά των. Γιατί Σὺ ἀνέβηκες τόσον ὑψηλὰ καὶ ὁλόκληρος ἡ προσπάθειά σου, στὸ ξάνοιγμα τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδιᾶς τῶν παιδιῶν μας, εἶναι μιὰ ἱστορία θαυμαστὴ καὶ ὡραία, ποὺ οἱ σελίδες της γεμίζουν ἀπὸ ἀγῶνα καὶ πληγές, ἀπὸ δάκρυα καὶ ἐλπίδες. Μέσα στοὺς γύρους αὐτῆς τῆς ἱστορίας, πόσες φορὲς δὲν ἐλησμόνησες τὸν ἑαυτό σου, τὸν χῶρον καὶ τὸν χρόνον καὶ ἔζησες δυνατὰ τὴν πρόοδο τῶν παιδιῶν μας καὶ ἐπόνεσες σὲ κάθε καθυστέρησι, ποὺ σ' ἔκαμνε νὰ πολλαπλασιάζης τὶς δυνάμεις σου. Καὶ αὐτὴ ἡ συνεχὴς καὶ ἀκατάβλητη προσπάθειά σου, γιὰ νὰ ξανανοίξης δρόμο φωτεινὸ στὰ παιδιά μας, Σὲ ἐξυψώνει μέσα μας σὲ ἠγετικὴ μορφή, σὲ ζωντανὸ σύμβολο ἀγάπης καὶ θυσίας, ποὺ στέκει πάνω ἀπὸ τ' ἀνθρώπινα πάθη, ψηλότερα ἀπὸ τὶς γήϊνες ἀναταραχὲς καὶ ξαναδίνει στὸ σχολεῖο τὸ μεγάλο πνευματικὸ προορισμό του.

Πόσο ἄμετρη σὲ ἀξία καὶ σημασία εἶναι ἡ προσφορά σου στὴν κοινωνία! "Εως τώρα, θεωρητικὰ ὡμιλοῦσα γιὰ τὸ χρέος, ποὺ ὀφείλει ἡ κοινωνία στὸ δάσκαλο ἐκεῖνον, ποὺ μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ δημιουργικὴ δύναμι, ἀγωνίζεται ὑπεράνθρωπα, γιὰ νὰ ἐπιτύχη στὸ ἔργο του, τὸ τόσο ὑψηλὸ καὶ κρίσιμο γιὰ τὸ μέλλον τοῦ "Εθνους. Μά, σήμερα, ποὺ ξαναπαίρνω τὸ παιδί μου ἀπὸ τὰ δημιουργικά σου χέρια, μεταμορφωμένο, βαθειὰ ὑποκλίνομαι ἐμπρός Σου. Καὶ μαζὶ μὲ Σέ, ἐμπρὸς σὲ κάθε εὐσυνείδητο δάσκαλο, ποὺ μεταβάλλει τὴν τάξι του σὲ ἐργαστῆρι πνευματικῆς δημιουργίας, στὰ ἄδυτα τοῦ ὁποίου σφυρηλατεῖται ἡ ἀνθρώπινη ψυχή, ποὺ ἔτσι θ' ἀποκαλύψη τὴν σπίθα τῆς θεϊκῆς φωτιᾶς, ποὺ μέσα της κρυφοκαίει.

Εὐγνώμονα σφίγγω τὸ χέρι Σου. Θάθελα σ' ἕνα ρωμαλέο τραγούδι, σὲ ἕνα ποίημα, σὲ μιὰ μουσική, νὰ ξεχύσω αὐτὰ τὰ αἰσθήματα, ποὺ μὲ πλημμυρίζουν, αὐτὴ τὴν εὐγνωμοσύνη, ποὺ κι' αὐτὴ ἀνεβαίνει στὴν ψυχή μου. 'Αλλά, ἐπειδὴ τοῦτο γιὰ μὲ στέκει ἀδύνατο, θὰ κλείσω σὲ ὁλόθερμη εὐχή, σὲ διάπυρη προσευχή, τὴν ἀγάπη μου γιὰ Σέ, δασκάλα τοῦ παιδοῦ μου.

Εἴθε σ' ὁλόκληρη τὴ ζωή σου νὰ μείνης ἕνας ἐργάτης ἡλιοκαυτὸς τῶν ὡραίων ἰδανικῶν, γιὰ ν' ἀκτινοβολῆς καὶ νὰ φωτίζης μὲ χίλια φῶτα τὰ σκοτάδια τῆς ζωῆς. Καὶ πάντα ἡ ἐπιτυχία, ἡ πλουσία συγκομιδή, ἡ χαρούμενη ἐσωτερικὴ βεβαίωσις νὰ στεφανώνουν τὸ ἀσύγκριτον ἔργον σου.

ΑΘΑΝ. ΑΡΚΑΔΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑΝ

ΜΕΛΕΤΑΤΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΙΤΟΥ ΜΕΣΩ ΑΓΩΓΩΝ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

ΕΝΤΟΣ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΘΥΛΑΚΩΝ ===

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ.— Καναδὸς ἐπιστήμων, ὁ κ. Χ. Σ. "Ελλις, εἰς ἀνακοίνωσίν του, γενομένην κατὰ τὴν 144ην ἐτησίαν γενικὴν συνέλευσιν τῆς 'Αμερικανικῆς Χημικῆς 'Εταιρίας, εἰσηγήθη τὴν μεταφορὰν σίτου ἐντὸς πλαστικῶν θυλάκων, διοχετευομένην μέσῳ ἀγωγῶν πετρελαίου. 'Ο κ. "Ελλις εἶπεν ὅτι ὁ Καναδᾶς ἔχει ἤδη μελετήσει τὴν θεωρητικὴν πλευρὰν καὶ πειραματισθῆ ἐπὶ τῆς δυνατότητος μεταφορᾶς στερεῶν ὑλῶν μέσῳ ἀγωγῶν πετρελαίου, διὰ νὰ ἀντιμετωπίση ἐπιτυχῶς τὸ πρόβλημα διακινήσεως τοῦ σίτου τῆς 'Αλβέρτας καὶ ἄλλων προϊόντων εἰς ἀπομεμακρυσμένας ἀγοράς.

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Η «ΣΟΝΑΜΠΟΥΛΑ»

Μιὰ ἀπὸ τὶς ἀξέχαστες βραδυὲς τοῦ «Δημοτικοῦ» τὸ 19...

Κρατώντας στὰ χέρια μου τὸ πρόγραμμα τῆς μεγάλης συναυλίας — πραγματικὰ διὰ τὴν πόλιν μας μεγάλου μουσικοῦ γεγονότος — ποὺ θὰ δώση τὸ Σάββατο 20 'Ιουλίου στὸ 'Αρχαῖο 'Ωδεῖο τὸ λαμπρό μας μοναδικὸ σωματεῖο «'Ορφεύς», μὲ σύμπραξι τοῦ μεγαλυτέρου βαθυφώνου τοῦ κόσμου Νίκου Μοσχονᾶ, διαβάζω πὼς τὸ δεύτερο κομμάτι ποὺ θὰ τραγουδήση ὁ Μοσχονᾶς εἶναι ἀπὸ τὸ μελόδραμα τοῦ Μπελίνι «Σονάμπουλα».

...«Σονάμπουλα», μιὰ ὄπερα μὲ θεία μουσική, ἄγνωστη ἀκόμη στὸ πολὺ κοινό, γιατί εἶναι πολὺ δύσκολο τὸ ἀνέβασμά της, πρωτοπαίχθηκε στὴν πόλι μας τὸ 19... ἀπὸ τὸ 'Ελληνικὸ Μελόδραμα. "Ας ποῦμε ἔτσι τοὺς λίγους "Ελληνας καλλιτέχνας, ὅπως ὁ Βλαχόπουλος, ὁ Μωραΐτης, ὁ Βακόντιος, ὁ Πρεδάρης, ὁ Πασχαλίδης, ἡ Βλαχοπούλου, ἡ Κανδύλη καὶ ἄλλοι, μαζὶ μὲ τὸν μαέστρο Λαυράγκα, ποὺ ἔλαχαν δημιουργήσει, χωρὶς καμμιὰ ἐπιχορήγηση, οὔτε αὐτὰ τὰ ναῦλα τοῦ ταξιδίου των, ἀλλὰ μονάχα μὲ τὶς φωνές τους καὶ τὴν ἀγάπη τους στὴν τέχνη, τὸ 'Ελληνικὸ Μελόδραμα.

Καὶ ἡ πρώτη πιάτσα τῆς περιοδείας των: 'Η Πάτρα. Γιατί πίστευαν ὅτι ἦτο — τὴν ἐποχὴ ἐκείνη — ἡ μόνη πόλις τῆς 'Ελλάδος, ποὺ θὰ τοὺς ἔδιδε τὰ μέσα καὶ τὴ δύναμι νὰ συνεχίσουν τὴν περιοδεία τους.

"Ετσι βρέθηκαν στὸ «Δημοτικό» μας θέατρο, ὅπου αἱ παραστάσεις των συνεχίζοντο μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν. Τότε ὁ μαέστρος, ὁ μακαρίτης Κεφαλλωνίτης μουσουργὸς ὁ Λαυράγκας, ποὺ πίστευε, ὅπως διεκήρυττε, ἰδιαιτέρως στὸ μουσικὸ ἔνστικτο τῶν Πατρινῶν, ἀπεφάσισε νὰ ἀνεβάση, παρὰ τὰς ἀντιδράσεις τοῦ τότε δύστροπου καὶ δύσμορφου θεατρώνου τοῦ «Δημοτικοῦ» Ψημμένου, καὶ τὴν «Σονάμπουλα» τοῦ Μπελίνι.

Μὲ κατάμεστο τὸ «Δημοτικὸ» ἄρχισε ἡ εἰσαγωγὴ τῆς ὄπερας ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα, ἡ ὁποία εἶναι καὶ μεγάλης διαρκείας. "Οταν τελείωσε, τὰ χειροκροτήματα κράτησαν σχεδὸν ὅσο καὶ ἡ εἰσαγωγή. Πάνω ἀπὸ δέκα λεπτά. Συγκινημένος, ὁ ἀξέχαστος μαέστρος γύρισε πρὸς τὸ κοινό, τὸ ηὐχαρίστησε μὲ δάκρυα καὶ ἀφοῦ σήκωσε τὰ μάτια του πρὸς τὴ γαλαρία καὶ τὸ ὑπερῶο, ποὺ ἦσαν κατάμεστα ἀπὸ ὅμοιους ἥρωας τοῦ σημερινοῦ «'Ορφέως», μὲ τὴν μπαγκέττα τοὺς ἔκαμε νόημα νὰ ἡσυχάσουν, γιὰ νὰ πῆ λίγα λόγια:

—Σᾶς εὐχαριστῶ, σᾶς εὐχαριστῶ θερμά, εἶπε ὁ Λαυράγκας. Εἴμουνα βέβαιος, πὼς μόνο οἱ Πατρινοὶ μποροῦσαν νὰ καταλάβουν καὶ νὰ χειροκροτήσουν τόσο θερμὰ τὴ «Σονάμπουλα». Τὰ θερμά σας χειροκροτήματα μοῦ χάρισαν τὶς πιὸ καλύτερες στιγμὲς τῆς ζωῆς μου.

☆

"Ετσι, μεθαύριο, ὅταν οἱ Πατρινοὶ θὰ χειροκροτοῦν τὸν μεγάλο μας βαθύφωνο στὸ 'Ωδεῖο, τραγουδώντας τὴ «Σονάμπουλα» τοῦ Μπελίνι, νὰ εἶναι βέβαιοι, πὼς τὰ χειροκροτήματά τους συγχρόνως θὰ ἀποτίσουν καὶ φόρο τιμῆς πρὸς τοὺς πρωτεργάτας τοῦ 'Ελληνικοῦ Μελοδράματος καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν ἀλησμόνητο βαθύφωνο Βλαχόπουλο καὶ τὸν μαέστρο Λαυράγκα, ποὺ ἐκτιμοῦσαν καὶ θαύμαζαν τὸ Πατραϊκὸ κοινὸ τοῦ 19... Τὸ κοινὸ ποὺ τόσο λάτρευε τὸ θέατρο καὶ τοὺς...ἄμισθους ἐργάτες του.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ

ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ

'Ενεφανίζετο ὡς συγγραφεὺς πρώην ἀρχηγὸς τῆς Γκεστάπο

ΠΑΡΙΣΙ. Οἱ γαλλικὲς ἐφημερίδες περιγράφουν ἐν ἐκτάσει ἕνα σκάνδαλο, ἐντελῶς πρωτότυπο, δημιουργὸς τοῦ ὁποίου ἦταν ὁ πρώην ἀρχηγὸς τῆς Γκεστάπο στὴν γαλλικὴ πόλι Καὲν Ραούλ 'Ερβέ. 'Ο 'Ερβέ, ποὺ εἶχε συνεργασθῆ ἀπροκαλύπτως μὲ τοὺς Γερμανούς, σὲ ὅλη τὴν περίοδο τῆς κατοχῆς, διέπραξε ἐγκλήματα καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀπελευθερώσεως συνελήφθη καὶ κατεδικάσθη. 'Ενῶ ἀνεγνωρίσθη ὅτι ἦταν ὑπεύθυνος γιὰ τὸν βασανισμὸ καὶ τὸν θάνατο 300 ἀτόμων, κατώρθωσε νὰ σώση τὸ κεφάλι του. 'Ο Ραοὺλ 'Ερβὲ δὲν εἶχε πλέον ἄλλον τρόπο γιὰ νὰ ἐπιβιώση παρὰ μόνον τὴν ἀπάτη. 'Εγκληματίας πολέμου καὶ δοσίλογος, περιπλανήθηκε μερικὰ χρόνια στὴν Γαλλία καὶ κατόπιν ἀναγκάσθηκε νὰ καταφύγη στὴν Κορσικὴ καὶ νὰ ἐγκατασταθῆ στὴν Μπάστια. Τότε ἀκριβῶς ἔβαλε σὲ ἐφαρμογὴ ἕνα καταπληκτικὸ σχέδιο, χάρις στὸ ὁποῖο ἐξασφάλισε ἕνα ἐπιτυχῆ γάμο, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ἐκτίμησι τῶν κατοίκων

'Αλλὰ σὲ τὶ ἀκριβῶς συνίσταται ἡ ἀπάτη του; 'Ο Ραοὺλ 'Ερβὲ ἐμφανίσθηκε ὡς συγγραφέας. Εἶπε μάλιστα ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ γνωστὸς σὲ ὅλη τὴν Γαλλία συγγραφεὺς 'Αλμπέρτ τ' Σερστεβένς, ἀλλὰ προτίμησε νὰ γράφη μὲ τὸ ψευδώνυμο αὐτό.

Πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια ἔφθασε στὴν Μπάστια ὁ Ραούλ 'Ερβέ, ἀποφασισμένος νὰ καλύψη τὸ παρελθόν του. Εἶχε κιόλας γεράσει, τὰ μαλλιά του ἄσπρισαν ὕστερα ἀπὸ μιὰ ζωὴ ἐγκλημάτων, περιπετειῶν καὶ δοκιμασιῶν. Ἐδήλωσε τὴν ἰδιότητά του ὡς συγγραφέας καὶ εἶπε ὅτι θέλει γιὰ λόγους ὑγείας νὰ μείνη στὴν Κορσική. Οἱ κάτοικοι ἐνοιωθαν ὑπερηφάνεια. 'Ανάμεσα σ' αὐτοὺς περήφανος ἦταν καὶ ὁ Σάρλ Γκαλεττί, ὁ ὁποῖος κατέχει σήμερα τὸ ἀξίωμα τοῦ δημάρχου. 'Ο Γκαλεττί, ποὺ ἦταν ἀρχηγὸς τοῦ κινήματος 'Αντιστάσεως στὴν Κορσική, καὶ ποὺ μόλις προχθὲς ἔμαθε τὴν πραγματικὴ ἰδιότητα τοῦ 'Ερβέ, πάντρεψε τὴν ἀδελφή του μὲ τὸν διάσημο συγγραφέα, ὅπως τὸν θεωροῦσε. Διὲθεσε μάλιστα ἕνα πολυτελὲς διαμέρισμα, ὅπου ὁ Ραοὺλ 'Ερβὲ ἐγκατεστάθη.

'Η ζωή του ἦταν ἥσυχη. "Εχοντας ἐξασφαλίσει μερικὰ χρήματα ἀπὸ τὸν γάμο του, προγματοποίησε μερικὰ ταξίδια στὴν 'Ισπανία, στὴν Ταϊτή, στὴν Πορτογαλία. Δηλαδὴ σὲ χῶρες, ὅπου ἔζησαν οἱ ἥρωες τῶν μυθιστορημάτων τοῦ πραγματικοῦ συγγραφέα τ' Σερστεβένς. "Ετσι, ὅλοι οἱ συγγενεῖς τῆς γυναίκας του, δὲν μποροῦσαν νὰ ὑποπτευθοῦν ὅτι δὲν ἦταν ὁ πραγματικὸς συγγραφέας. 'Ακόμη καὶ τὴν ἡμέρα τοῦ θανάτου του, ἡ σύζυγος τοῦ δημάρχου Γκαλλετί, θρηνοῦσε τὴν ἀπώλεια τοῦ μεγάλου συγγραφέως τ' Σερστεβένς, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα ἐπρόκειτο γιὰ τὸν Ραοὺλ 'Ερβέ, τὸν ἀρχηγὸ τῆς Γκεστάπο στὴν Καὲν καὶ ἐγκληματία πολέμου.

'Ο 'Ερβὲ εἶχε διαδόσει ὅτι μὲ τὸ ψευδώνυμο τ' Σερστεβένς γράφει μυθιστορήματα, ἐνῶ μ' ἕνα ἄλλο ψευδώνυμο Ντενὺς 'Αμιὲλ γράφει θεατρικὰ ἔργα. Πρέπει νὰ σημειωθῆ, ὅτι καὶ ὁ Ντενὺς 'Αμιὲλ εἶναι συγγραφέας θεατρικῶν ἔργων καὶ ὑπάρχει στὴν ζωή, ἐπληροφορήθη δὲ μόλις προχθὲς τὸν θάνατό του!

"Οταν ὑπέκυψε στὸ μοιραῖο, ὁ Ραοὺλ 'Ερβέ, οἱ συγγενεῖς του ἀνήγγειλαν τὸν θάνατό του καὶ χρησιμοποίησαν στὸ ἀγγελτήριο τοῦ θανάτου τοὺς τίτλους τοῦ πραγματικοῦ συγγραφέως τ' Σερστεβένς. Τότε ἀπεκαλύφθη ὅτι ὅλοι ἔπεσαν θύματα τῆς ἀπάτης του. "Ηταν ὅμως ἀργὰ γιὰ νὰ τὸν ἐκδικηθοῦν. 'Ο 'Ερβὲ εἶχε πλέον ταφῆ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

'Εκτύπωσις ἀναγλύφων Γραφικῆ ὕλη - χαρτικά, σχολικὰ βιβλία

'Αντιπροσωπεία γραφομηχανῶν ERIKA

Χαρτοσακκοῦλες παραγωγῆς μας

Πώλησις χονδρικὴ - λιανικὴ

ΤΙΜΑΙ ΧΑΜΗΛΑΙ

Ν. Δ. ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ Ο.Ε.

ΔΙΑΔΟΧΟΙ

Β. ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΥΛΟΣ —Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ 81

Τηλέφωνα 21-98, 28-95

ΠΑΤΡΑΙ

ΘΑ

Η Δ. ΓΕΡΜΑ
μίαν σύντα
ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ Ε

ΒΟΝΝΗ.— Οἱ κοινωνιολόγ
τῆς 'Ομοσπόνδου Κυβερνήσε
τῆς Δυτικῆς Γερμανίας θὰ ἐλέ
ξουν ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἑβδ
μάδων μίαν πρότασιν τοῦ 'Ελευ
θέρου Δημοκρατικοῦ Κόμματο
τὸ ὁποῖον ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐ
πικειμένην μεταρρύθμισιν τοῦ ὑ
πάρχοντος ἕως τώρα θεσμοῦ τῶ
συντάξε